

תְּתִיבִין צְדִיקִים, וְאַתָּה דְאִתְקְרִיאת צְדִיק, בִּי רְשִׁים
 דְּכַתִּיב, (תהלים יא) בִּי צְדִיק יִי צְדָקוֹת אָהֵב, וּבִי יָאוֹת
 לְמִבְרֵי עֲלָמָא. אָמַר לָהּ צְדִי, צְדִי אַתָּה, וְצְדִיק אַתָּה,
 אֲבָל אַתָּה צְרִיךְ לְמַחְוֵי טְמִירָא, לִית אַתָּה צְרִיךְ
 לְאִתְנַלְיָא כָּל כַּךְ בְּגִין דְּלֹא לְמִוּחָב פְּתַחוּן פְּה
 לְעֲלָמָא. מָאִי טַעְמָא בִּי אִיהִי, אַתָּה י' דְּשָׁמַי דְּבְרִית
 קְדִישָׁא וְרַכִּיב עֲלָהּ וְאַתְאַחַד בְּהִדְהָ. וְרָזָא דָּא כִּד
 בְּרָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן דּוּ פְּרָצוּפִין
 בְּרָאוּ. וּבְגִין כַּךְ אֲנִפּוּי דִּי־ד מְהִדֵּר לְאַחֲוָרָא כְּגִוּוֹנָא
 דָּא ז' וְלֹא אִתְהִדְרוּ אֲנִפִּין בְּאֲנִפִּין כְּגִוּוֹנָא דָּא ז',
 אִסְתַּכְּל לְעִילָא כְּגִוּוֹנָא דָּא ז', אִסְתַּכְּלַת לְתַתָּא
 כְּגִוּוֹנָא דָּא ז', אָמַר לָהּ קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא תוּב,
 דְּאֵנָּא זְמַן לְנִסְרָא לָךְ וּלְמַעַבְד לָךְ אֲפִין בְּאֲפִין אֲבָל
 בְּאַתְרָא אַחְרָא תִּסְתַּלַּק. נְפַקַת מִקְמִיָּה וְאַזְלַת.

לשון הקודש

בְּרָא אוֹתוֹ דּוּ פְּרָצוּפִים, וּמְשׁוּם כַּךְ הַפְּנִים
 שֶׁל יו"ד חוֹרֵר לְאַחֲוֵר כְּמוֹ זֶה: (ציור למעלה)
 וְלֹא חוֹזְרִים פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ זֶה: מִסְתַּכְּל
 לְמַעְלָה כְּמוֹ זֶה: (ציור למעלה) מִסְתַּכְּל לְמַטָּה
 כְּמוֹ זֶה: (ציור למעלה) אָמַר לָהּ
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹד, שְׂאֵנִי עֲתִיד
 לְנִסֵּר אוֹתְךָ וְלַעֲשׂוֹת אוֹתְךָ פְּנִים בְּפְנִים,
 אֲבָל בְּמָקוֹם אַחֵר תִּתְעַלֵּי. יֵצֵאה מִלְּפָנָיו
 וְהִלְכָה.

שְׁנַקְרָאת צְדִיק רְשׁוּם בִּי, שְׁכַתוּב (תהלים יא)
 בִּי צְדִיק הִי צְדָקוֹת אָהֵב, וּבִי רְאוּי לְבְרָא
 אֶת הָעוֹלָם. אָמַר לָהּ: צְדִי, צְדִי אַתָּה וְצְדִיק
 אַתָּה, אֲבָל אַתָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת טְמוּנָה, אֵינְךָ
 צְרִיכָה לְהִתְנַלְוֹת כָּל כַּךְ כְּדֵי שְׁלֹא לְתַת
 פְּתַחוּן פְּה לְעוֹלָם. מַהוּ הַטַּעַם? גִּי הִיא.
 בָּאָה הִי שֶׁל הַשָּׁם שֶׁל הַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ
 וְרוֹכֵב עָלֶיהָ וְנִאֲחֲזוּ עִמָּהּ. וְזֶה הַסּוּד, כְּשֶׁבְרָא
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן,

עֲאֲלַת אֶת פּ, אָמְרָה קַמְיָה, רַבּוֹן עֲלָמִין נִיחָא
קַמְדָּ לְמַבְרֵי בִי עֲלָמָא דְהָא פּוֹרְקָנָא דְאַנְתָּ
זְמַן לְמַעְבַּד בְּעֲלָמָא בִי רְשִׁים, וְדָא הוּא פְדוּת. וְבִי
יָאוּת לְמַבְרֵי עֲלָמָא. אָמַר לָהּ יָאוּת אַנְתָּ, אַכְּל בְּדָ
אַתְרֵשִׁים פִּשְׁעֵ בְטַמִּירוּ, פְּגוּזָנָא דְחַיּוּנָא דְמַחֵי וְאַעִיל
רִישִׁיה בִּין גּוֹפִיָה, הָכִי מָאן דְחָב פְּפִיף רִישִׁיה וְאַפִּיק
יְדוּי. וְכֵן עַ עוֹן, אַף עַל גַּב דְאַמְרָה דְאִית בֵּיה עֲנָה,
אָמַר לָהּ קַדְשָׁא בְרִידָ הוּא, לָא אִיבְרֵי בְדָ עֲלָמָא.
נְפַקַת מִקַּמְיָה.

עֲאֲלַת אֶת ס אָמְרָה קַמְיָה, רַבּוֹן (דף ג ע"א) **עֲלָמִין,**
נִיחָא קַמְדָּ לְמַבְרֵי בִי עֲלָמָא, דְאִית בִּי
סְמִיכָא לְנַפְלִין דְכַתִּיב, (תהלים קמה) סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל
הַנּוֹפְלִים. אָמַר לָהּ, עַל דָּא אַנְתָּ צְרִידָ לְאַתְרָךְ וְלָא
תְזוּזוּ מִנִּיָה, אִי אַתָּ נְפִיק מֵאַתְרָךְ מַה תְּהֵא עַלִיָהוּ

לשון הקודש

יְדוּי. וְכֵן עַ עוֹן, אַף עַל גַּב שְׂאמְרָה שֵׁישׁ
 בָּהּ עֲנָה, אָמַר לָהּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
 לֹא אִבְרָא בְּדָ אֶת הָעוֹלָם. יִצְאָה מִלְּפָנָיו.
נְכַנְסָה הָאוּת ס'. אָמְרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן
 הָעוֹלָמִים, נוּחַ לָךְ לְבָרָא בִי אֶת הָעוֹלָם,
 שֵׁישׁ בִּי סְמִיכָה לְנוֹפְלִים, שְׂכַתוֹב (תהלים
 קמה) סוֹמֵךְ ה' לְכָל הַנּוֹפְלִים. אָמַר לָהּ: עַל
 בֵּן אַתָּ צְרִיכָה אֶת מְקוֹמְךָ וְאַל תְּזוּזוּ

נְכַנְסָה הָאוּת פ'. אָמְרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן
 הָעוֹלָמִים, נוּחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִי אֶת
 הָעוֹלָם, שְׁהֵרִי הַפְדוּת שְׂאִתָּה עֲתִיד
 לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם רְשׁוּמָה בִי, וְזוּ הִיא פְדוּת,
 וְבִי רְאוּי לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם. אָמַר לָהּ:
 רְאוּיָה אַתָּ, אַכְּל בְּדָ רְשׁוּם פִּשְׁעֵ בְּסַתְרָ.
 כְּמוֹ שֶׁהִנְחֵשׁ שְׂמִכָה וּמְכַנִּים רְאִשׁוּ בִּין
 גּוֹפּוֹ, בְּדָ מִי שְׂחוּמָא, בּוֹפֵף רְאִשׁוּ וּמוֹצִיא

דְּאֵנוּן נְפִילִין הוֹאִיל וְאֵנוּן סְמִיכִין עֲלֶיךָ. מִיַּד נִפְקַת
מִקְפִּיּוּת.

עֲאֵלַת אַתְּ נִ אֲמַרְהָ קְפִיּוּת, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמָּךְ
לְמַבְרִי בִי עֲלֵמָא, דְּבִי כְּתִיב נֹרָא תְּהִלּוֹת
וְתִהְלֶה דְּצַדִּיקִים נְאֻהָ תְּהִלָּה. אֲמַר לָהּ, נוּ"ן תּוֹב
לְאַתְרָךְ, דְּהָא בְּגִינְךָ תָּבֵת סְמִ"ךְ לְאַתְרָה וְתִי סְמִיךְ
עֲלָהּ. מִיַּד תָּבֵת לְאַתְרָה וְנִפְקַת מִקְפִּיּוּת.

עֲאֵלַת אַתְּ מִ אֲמַרְהָ קְפִיּוּת רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמָּךְ
לְמַבְרִי בִי עֲלֵמָא, דְּבִי אֲתִקְרִיאַת מְלָךְ.
אֲמַר לָהּ הֲכִי הוּא וְדַאי, אֲבָל לָא אֲבִירִי בְּךָ עֲלֵמָא
בְּגִין דְּעֵלְמָא אֲצַטְרִיךְ לְמְלָךְ תּוֹב לְאַתְרָךְ, אֲנִתְּ וְלִ
וְךָ דְּהָא לָא יֵאוֹת לְעֵלְמָא לְמִיָּקָם בְּלֵא מְלָךְ.

בְּהֵיִא שְׁעֵתָא נְחֵתָא מִן קְדָמוּהִי אַתְּ כִּי מַעַל בְּרִסִּי

לשון הקודש

למקומה ויצאה מלפניו.

נְכַנְסָה הָאוֹת מ'. אֲמַרְהָ לְפָנָיו: רַבּוֹן
הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי אֶת הָעוֹלָם,
שְׂבִי נִקְרָאת מְלָךְ. אֲמַר לָהּ: בְּךָ הוּא
וְדַאי, אֲבָל לָא אֲבִירִי בְּךָ אֶת הָעוֹלָם,
מִשּׁוּם שְׁהָעוֹלָם צָרִיךְ מְלָךְ. שׁוֹבִי
לְמִקְוֶמְךָ אַתְּ וְל', וְךָ, שְׁהִרִי לָא רְאוּי
לְעוֹלָם לְעַמְד בְּלִי מְלָךְ.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה יִרְדֶּה מִלְּפָנָיו הָאוֹת כִּי

מפניו. אם את יוצאת ממקומך, מה יהיה
על אותם הנופלים, הואיל והם סומכים
עליך? מי יצאה מלפניו.

נְכַנְסָה הָאוֹת נ'. אֲמַרְהָ לְפָנָיו: רַבּוֹן
הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי אֶת הָעוֹלָם,
שְׂבִי כְּתוֹב נֹרָא תְּהִלַּת וְתִהְלֶה לְצַדִּיקִים
נְאֻהָ תְּהִלָּה. אֲמַר לָהּ: נוּ"ן שׁוֹבִי
לְמִקְוֶמְךָ, שְׁהִרִי בְּשִׁבְלֶךָ שְׁבָה סְמִ"ךְ
לְמִקְוֶמָה וְתִהְיִי סְמוּכָה עֲלֶיהָ. מִיַּד שְׁבָה

יְקָרִיָּה אֲזַדְעֹזְעַת וְאִמְרָה קַמִּיָּה, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא
 קַמְדָּ לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא דְאַנָּא כְּבוֹדְדָּ. וְכֵד נְחַתַּת כ
 מַעַל פְּרַסִּי יְקָרִיָּה אֲזַדְעֹזְעוּ מֵאַתָּן אֶלְפֵּי עֲלָמִין
 וְאֲזַדְעֹזְעוּ פְּרַסִּיָּא וְכִלְהוּ עֲלָמִין אֲזַדְעֹזְעוּ לְמַנְפַּל. אָמַר
 לָהּ קַדְשָׁא בְּרִידָּ הוּא כָּ"ף כָּ"ף, מָה אַתְּ עֶבֶיד הָבֵא,
 דְלֵא אַבְרֵי בְּדָ עֲלֵמָא. תּוֹב לְאַתְרָדְדָּ דְהָא בְּדָ בְּלִיָּה
 (ישעיה י) בְּלָה וְנַחְרָצָה אֲשַׁתְּמַע, תּוֹב לְכַרְסִיָּדָּ וְתַוִּי תַפְּסִין.
 בְּהֵיָּא שַׁעְתָּא נַפְקַת מִקַּמִּיָּה וְתַבַּת לְדוֹכְתָּהּ.

עֲאֵלַת אַתְּ יְ אִמְרָה קַמִּיָּה, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמְדָּ
 לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא דְאַנָּא שִׁירוּתָא דְשָׁמָא
 קַדִּישָׁא וַיָּאוֹת לָדָּ לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא. אָמַר לָהּ, דִּי
 לָדָּ דְאַנְתָּ חָקִיק בִּי, וְאַנְתָּ רָשִׁים בִּי, וְכֹל רַעוּתָא דִּילִי
 בְּדָ סְלִיק, לִית אַנְתָּ יָאוֹת לְאַתְעִקְרָא מִן שְׁמִי.

לשון הקודש

לכסאָד וְתַהֲיִי שָׁם. בְּאוֹתָהּ שַׁעָה וְצָאָה
 מִלְּפָנָיו וְשָׁבָה לְמִקְוָמָהּ.

נְכַנְסָה הָאוֹת י'. אִמְרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן
 הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִי אֶת הָעוֹלָם,
 שְׂאֵנִי רֵאשִׁית הַשָּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְרֵאוּנִי לָדָּ
 לְבָרָא בִי אֶת הָעוֹלָם. אָמַר לָהּ: דִּי לָדָּ
 שְׂאֵת חֲקוּקָה בִּי וְאַתְּ רְשׁוּמָה בִּי, וְכֹל
 רַעוּנֵי עוֹלָה בְּךָ. אֵינְךָ רֵאוּנִיהָ לְהַעֲקֵר
 מִשְׁמִי.

מַעַל כְּפַסָּא כְּבוֹדוֹ. הַזְדַּעְזְעָה וְאִמְרָה
 לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא
 בִּי אֶת הָעוֹלָם, שְׂאֵנִי כְּבוֹדְךָ. וְכַשְׂיַרְדָּה
 כִּי מַעַל כְּפַסָּא כְּבוֹדוֹ, הַזְדַּעְזְעוּ מֵאַתָּם
 אֶלְפֵּי עוֹלָמוֹת, וְהַזְדַּעְזְעוּ הַכְּפַסָּא, וְכֹל
 הָעוֹלָמוֹת הַזְדַּעְזְעוּ לְפַל. אָמַר לָהּ
 הַקְּדוֹשׁ - בְּרוּךְ - הוּא: כָּ"ף כָּ"ף, מָה אַתְּ
 עוֹשֶׂה בָּאֵן? שְׂלֵא אַבְרָא בְּדָ אֶת
 הָעוֹלָם. שׁוּבִי לְמִקְוָמָךְ, שְׁהֲרֵי בְּדָ בְּלִיָּה,
 בְּלָה וְנַחְרָצָה (ישעיה י) נִשְׁמַע. שׁוּבִי

עֲאֲלֵת אֶת ט אֲמַרְהָ קַמִּיָּה רַבּוֹן עֲלֵמָא נִיחָא קַמָּךְ
 לְמַבְרִי בִי עֲלֵמָא דְאַנְתָּ בִי אֶתְקַרִּיאַת טוֹב וַיִּשְׂר.
 אֲמַר לָהּ לֹא אֲבִירִי בְךָ עֲלֵמָא דְהָא טוֹבְךָ סְתִים
 בְּגִנּוּךְ, וְצַפּוֹן בְּגִנּוּךְ, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים לא) מָה
 רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתְּ לִירֵאִיךָ הוּאִיל וְגִנִּיז בְּגִנּוּךְ לִית
 בִּיהּ חוּלְקָא לְעֵלְמָא דָּא דְאַנָּא בְּעִי לְמַבְרִי, אֶלְא
 בְּעֵלְמָא דְאַתִּי. וְתוּ דְעַל דְטוֹבְךָ גִּנִּיז בְּגִנּוּךְ יִטְבְּעוֹן
 תִּרְעִי דְהִיכְלָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (איכה ב) טַבְּעוּ בְּאַרְץ
 שְׁעָרֶיהָ. וְתוּ דְלֹא לְקַבְלָךְ וְכִד תִּתְחַבְּרוֹן כְּחָדָא הָא זֹל
 ט, וְעַל דָּא אֲתוּוֹן אֵלֶיךָ לֹא רְשִׁימִין בְּשַׁבְּטִין קַדִּישִׁין.
 מִיַּד נִפְקַת מִקַּמִּיָּה.

עֲאֲלֵת אֶת ז אֲמַרְהָ לִּיהּ, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמָּךְ
 לְמַבְרִי בִי עֲלֵמָא, דְבִי נְטָרִין בְּנִיךְ שֶׁבַת
 דְכְתִיב, (שמות כ) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. אֲמַר לָהּ

לשון הקודש

בְּתוֹכְךָ, יִטְבְּעוּ שְׁעָרֵי הַהִיכָל, זְהוּ שְׁכַתוֹב
 (איכה ב) טַבְּעוּ בְּאַרְץ שְׁעָרֶיהָ. וְעוֹד, שְׁחִ
 בְּגִנּוּךְ, וּכְשֶׁתְּחַבְּרוּ יַחַד הִגְהַ ח"ט, וְעַל
 בֵּן הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ לֹא רְשׁוּמוֹת בְּשַׁבְּטִים
 הַקְּדוּשִׁים. מִיַּד יֵצֵא מִלְּפָנָיו.

נְכַנְסָה הָאוֹת ז'. אֲמַרְהָ לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם,
 נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִי אֶת הָעוֹלָם, שְׂבִי
 שׁוֹמְרִים בְּנִיךָ אֶת הַשַּׁבָּת, שְׁכַתוֹב (שמות ב)
 זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. אֲמַר לָהּ:

נְכַנְסָה הָאוֹת ט'. אֲמַרְהָ לְפָנָיו: רַבּוֹן
 הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִי אֶת הָעוֹלָם,
 שְׂאֵתָה נִקְרְאתָ בִי טוֹב וַיִּשְׂר. אֲמַר לָהּ:
 לֹא אֲבִירָא בְךָ אֶת הָעוֹלָם, שְׁהִירִי טוֹבְךָ
 נִסְתַּר בְּתוֹכְךָ וְצַפּוֹן בְּתוֹכְךָ, זְהוּ שְׁכַתוֹב
 (תהלים לא) מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתְּ
 לִירֵאִיךָ. הוּאִיל וְגִנִּיז בְּתוֹכְךָ, אֵינן בּוֹ חֵלֶק
 לְעוֹלָם הַזֶּה שְׂאֵנִי רוּצָה לְבָרָא, אֶלְא
 בְּעוֹלָם הַבָּא. וְעוֹד, שְׁעַל שְׁטוֹבְךָ גִּנִּיזוּ

לֹא אֲבִירֵי בְּךָ עֲלֵמָא דְאַנְתָּ אִית בְּךָ קִרְבָּא וְחִרְבָּא
 דְּשִׁנָּא וְרוּמָחָא דְקִרְבָּא כְּגוּוּנָא דְנו"ן. מִיַּד נִפְקַת
 מִקְמִיָּה.

עֲאֵלַת אַת ו אֲמַרְהָ קְמִיָּה רַבּוּן עֲלֵמָא, נִיחָא קִמְךָ
 לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא, דְּאַנָּא אַת מְשַׁמְךָ. אֲמַר
 לָהּ וְאוּ אַנְתָּ וְהָ דִי לְכוּן דְּאַתּוּן אַתּוּן דְּשָׁמִי דְּאַתּוּן
 בְּרוּזָא דְשָׁמִי וְחִקִּיקוּן וְגַלְיָפִין בְּשָׁמִי וְלֹא אֲבִירֵי כְּבוֹ
 עֲלֵמָא.

עֲאֵלַת אַת ד וְאַת ג אֲמַרוּ אוֹף הָבִי. אֲמַר אוֹף
 לוּן דִּי לְכוּן לְמַהוּי דָּא עִם דָּא דְהָא מְסַכְנִין
 לָא יִתְבַּטְלוּן מִן עֲלֵמָא וְצָרִיכִין לְגַמּוּל עֲמַהוּן טִיבוּ.
 דְּלִ"ת אִיהוּ מְסַכְנָא, גִּימ"ל גַּמּוּל לָהּ טִיבוּ, לָא
 תִּתְפַּרְשׁוּן דָּא מִן דָּא וְדִי לְכוּן לְמִיּוּן דָּא לְדִין.

לשון הקודש

ולא אֲבִירָא בְּכֵן אַת הָעוֹלָם.
נְכַנְסָה הָאוֹת ד' וְהָאוֹת ג', אֲמַרוּ אַף בְּךָ.
 אֲמַר אַף לָהּ: דִּי לְכֵן לְהִיּוֹת זֶה עִם זֶה,
 שְׁהָרֵי הָעֲנִיִּים לָא יִתְבַּטְלוּ מִן הָעוֹלָם,
 וְצָרִיכִים לְגַמּוּל עֲמָהֶם חֶסֶד. דְּלִ"ת הוּא
 הָעֲנִי (דל), גִּימַל גּוֹמְלֵת לָהּ חֶסֶד. אַל
 תִּפְרְדוּ זֶה מִזֶּה, וְדִי לְכֵן לוּזֵן זֶה אַת זֶה.

לֹא אֲבִירָא בְּךָ אַת הָעוֹלָם, שְׂבָךְ יֵשׁ קִרְבֵּי,
 וְחִרְבֵּי שְׁנוּנָה, וְרוּמַח שֶׁל קִרְבֵּי כְּמוֹ שְׁלֵנוּן.
 מִיַּד יֵצֵא מִלְּפָנָיו.

נְכַנְסָה הָאוֹת ו'. אֲמַרְהָ לְפָנָיו: רַבּוּן
 הָעוֹלָם, נוּחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי אַת הָעוֹלָם,
 שְׂאֵנִי אוֹת מְשַׁמְךָ. אֲמַר לָהּ: וְאוּ, אַתָּה וְהִי
 דִּי לְכֵם שְׂאֵתֵן אוֹתֵיךָ שֶׁל שָׁמִי, שְׂאֵתֵן
 בְּפוּר שֶׁל שָׁמִי וְחִקּוֹקוֹת וְגַלּוּפוֹת בְּשָׁמִי,

עֲאֲלֵת אֶת בִּ אֲמָרָה לִיְהִי, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמָּךְ
 לְמַבְרִי בִי עֲלֵמָא, דְּבִי מְבַרְכָאן לָךְ לְעֵילָא
 וְתַתָּא. אֲמַר לָהּ קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, הָא וְדַאי בְךְ
 אֲבִרִי עֲלֵמָא וְאֵת תְּהִיא שִׁירוּתָא לְמַבְרִי עֲלֵמָא.

קַיִימָא אֶת אֵל לֹא עֲאֲלֵת. אֲמַר לָהּ קְדָשָׁא בְרִיךְ
 הוּא אֱלֹהִים אֱלֹהִים לְמָה לִי אַנְתְּ עֲאֲלֵת
 קַמָּאי כְּשָׂאָר כָּל אֲתוּוֹן. אֲמָרָה קַמִּיָּה רַבּוֹן עֲלֵמָא
 בְּנִין דְּחַמִּינָא דְכָל אֲתוּוֹן נַפְקוּ מִן קַמָּךְ בְּלֹא תוּעֵלְתָא
 מָה אַנָּא אֲעַבִּיד תַּמָּן. וְתוּ דְהָא ^(דף ג ע"ב) יְהִיבְתָא לְאֵת
 בִּי"ת נְבִזְבָּזָא רַבְרָבָא דָּא, וְלֹא יֵאוּת לְמַלְפָּא עֲלָאָה
 לְאֲעַבְרָא נְבִזְבָּזָא דִּיהֵב לְעַבְדוֹ וְלִמְיָהֵב לְאַחְרָא. אֲמַר
 לָהּ קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֵף עַל גַּב דְּאֵת
 בִּי"ת בַּהּ אֲבִרִי עֲלֵמָא, אֵת תְּהִיא רִישׁ לְכָל אֲתוּוֹן,
 לִיִּת בִּי יְחֻדָּא אֱלֹא בְךְ. בְּךְ יִשְׁרוּן כָּל חוֹשְׁבְּנִין וְכָל

לשון הקודש

אֲמָרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, מִשּׁוּם
 שְׂרָאִיתִי שֶׁכָּל הָאוֹתוּתוֹת יֵצְאוּ מִלְּפָנֶיךָ
 בְּלִי תוּעֵלָת, מָה אֲנִי אֶעֱשֶׂה שָׁם? וְעוֹד,
 שֶׁהֲרִי נִתְּתָ לְאוֹת בִּי אוֹצֵר גְּדוֹל זֶה, וְלֹא
 רָאוּי לְמַלְךְ עֲלִיוֹן לְהַעֲבִיר אוֹצֵר שְׁנֵתָן
 לְעַבְדוֹ וְלִתְּתָ לְאַחֵר. אֲמַר לָהּ
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֱלֹהִים אֱלֹהִים, אֵף עַל
 גַּב שְׂאֵבְרָא אֵת הָעוֹלָם בְּאוֹת בִּי"ת, אֵת
 תְּהִי הָרֵאשׁ לְכָל הָאוֹתוּתוֹת. אֵין בִּי יְחֻדָּ

נְכַנְסָה הָאוֹת בִּי. אֲמָרָה לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם,
 נוּחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי אֵת הָעוֹלָם, שְׂפִי
 מְבַרְכִים אוֹתְךָ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. אֲמַר לָהּ
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: הֲרִי וְדַאי שְׂבָךְ
 אֲבָרָא אֵת הָעוֹלָם, וְאֵת תְּהִי הָרֵאשִׁית
 לְבָרָא אֵת הָעוֹלָם.

עֲמָדָה הָאוֹת אֵי וְלֹא נְכַנְסָה. אֲמַר לָהּ
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֱלֹהִים אֱלֹהִים, לְמָה
 אֵינְךָ נְכַנְסָת לְפָנָי כְּשָׂאָר כָּל הָאוֹתוּתוֹת?

עוֹבְדֵי דְעֵלְמָא, וְכֹל יְחוּדָא לֹא הוּי אֶלָּא בְּאֵת אֱלִ"ף.
 וְעֵבֶד קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֲתוּוֹן עֲלָאִין רַבְרָבִין,
 וְאֲתוּוֹן תַּתְּאִין זְעִירִין. וּבְגִין כֶּךָּ בֵּית בֵּית
 בְּרֵאשִׁית בְּרֵא. אֱלִ"ף אֱלִ"ף אֱלֹהִים אֵת. אֲתוּוֹן
 מְלַעֲיָלָא וְאֲתוּוֹן מִתְּתָא, וְכִלְהוּ כְּחֻדָּא הוּוּ מִעֵלְמָא
 עֲלָאָה וּמִעֵלְמָא תַּתְּאָה.

בְּרֵאשִׁית רַבִּי יוֹדָא אָמַר מָאִי בְּרֵאשִׁית, בְּחֻכְמָה,
 דָּא חֻכְמָה, דְּעֵלְמָא קִיּוּמָא עֲלֵהּ, לְאֵעֲלָא
 גוֹ רִזִּין סְתִימִין עֲלָאִין. וְהָכָא אֲנְלִיפּוּ שִׁית סְטֵרִין
 רַבְרָבִין עֲלָאִין דְּמַנְהוּן נְפִיק כֹּלָא, דְּמַנְהוּן אֲתַעְבִּידוּ
 שִׁית מְקוּרִין וְנַחֲלִין, לְאֵעֲלָא גוֹ יַמָּא רַבָּא. וְהֵינּוּ בְּרֵא
 שִׁית מִהָכָא אֲתַבְּרִיאוּ. מָאֵן בְּרֵא לֹזֵן, הֵהוּא דָּלָא
 אֲדַבֵּר הֵהוּא סְתִים דָּלָא יָדִיעַ.

לשון הקודש

בְּרֵאשִׁית. רַבִּי יוֹדָא אָמַר, מַה זֶה
 בְּרֵאשִׁית? בְּחֻכְמָה. זֶה הַחֻכְמָה
 שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עָלֶיהָ, לְהַכְנִס לְתוֹךְ
 סוּדוֹת נִסְתָּרִים עֲלִיוֹנִים. וְכַאֵן נִחְקְקוּ
 שֵׁשׁ צְדָדִים גְּדוֹלִים עֲלִיוֹנִים שְׂמֵהֶם הַכֹּל
 יוֹצֵא, שְׂמֵהֶם נַעֲשׂוּ שֵׁשׁ מְקוּרוֹת וְנַחֲלִים
 לְהַכְנִס לְתוֹךְ הַיָּם הַגְּדוֹל. וְהֵינּוּ בְּרֵא שִׁית
 מְכַאֵן נִבְרָאוּ. מִי בְּרֵא אוֹתָם? הֵהוּא
 שְׂלָא נִזְכָּר, הֵהוּא הַנִּסְתָּר שְׂאִינּוּ יָדוּעַ.

אֶלָּא כֶּךָּ. כֶּךָּ יִתְחִילוּ כֹּל הַחֲשׁוֹבוֹת וְכֹל
 מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם, וְכֹל יְחוּד לֹא יִהְיֶה אֶלָּא
 בְּאוֹת אֱלִ"ף.

וְעֵשָׂה הַקְדוּשָׁא-בְּרוּךְ-הוּא אוֹתִיות
 עֲלִיוֹנוֹת גְּדוֹלוֹת, וְאוֹתִיות תַּחְתּוֹנוֹת
 קְטַנוֹת. וּמִשּׁוֹם כֶּךָּ בֵּית בֵּית -
 בְּרֵאשִׁית בְּרֵא. אֱלִ"ף אֱלִ"ף - אֱלֹהִים
 אֵת. אוֹתִיות מְלַמְעֵלָה וְאוֹתִיות מְלַמְשָׁה,
 וְכֹלֵן יַחַד הֵם מִהָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן וּמִהָעוֹלָם
 הַתַּחְתּוֹן.

רַבִּי תֵּיּא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֲזָלִי בְּאַרְחָא, כִּד מָטוּ לְחַד
 בִּי חֲקַל, אָמַר לִיה רַבִּי תֵּיּא לְרַבִּי יוֹסִי הָא
 דְּאִמְרִיתוּ בְּרָא שְׂתִית וְדָאִי הָכִי הוּא, בְּגִין דְּשִׁית יוֹמִין
 עֲלָאִין גַּבִּי אֲזִרִיתָא וְלֹא יִתִּיר. אַחַרְגִּין סְתִימִין אֵינּוּן.

אָבַל חֲמִינָן גּוּ סְטְרִי בְּרֵאשִׁית דְּאָמַר הָכִי. גְּלִיפִי
 אֲגְלִיף הֵהוּא סְתִימָאָה קִדִּישָׁא גּוּ מְעוּי דְּחַד
 טְמִירוּ דְּנָקִיט בְּנִקּוּדָה דְּנָעִין. הֵהוּא גְּלִיפִי אֲגְלִיף
 וְטְמִיר בִּיה כְּמֵאן דְּגִנְזוּ כְּלָא תְּחֹת מַפְתָּחָא חָדָא.
 וְהֵהוּא מַפְתָּחָא גִנְזוּ כְּלָא בְּהִיכְלָא חָדָא, וְאָף עַל גַּב
 דְּכְלָא גִנְזוּ בְּהֵהוּא הִיכְלָא, עֲקָרָא דְּכְלָא בְּהֵהוּא
 מַפְתָּחָא הוּי. הֵהוּא מַפְתָּחָא סְגִיר וּפְתַח.

בְּהֵהוּא הִיכְלָא אִית בִּיה גִּנְזוּן סְתִימִין סְגִיאִין אֵלִין
 עַל אֵלִין. בְּהֵהוּא הִיכְלָא אִית תְּרַעִין עוֹבְד
 סְתִימוּ וְאֵנּוּן חֲמִשִּׁין. אֲגְלִיפוּ לְאַרְבַּע סְטְרִין וְהוּוּ

לשון הקודש

בתוך מעיו של סתר אחד שנקוד בנקודה
 שנעין. ההוא חקק חקקים ונסתר בו,
 כמי שגנזו הכל תחת מפתח אחד, ואותו
 המפתח גנזו הכל בהיכל אחד. ואף על
 גב שהכל גנזו בהיכל ההוא – העקר של
 הכל הוא באותו המפתח. אותו המפתח
 סוגר ופותח.

באותו ההיכל יש גנזים נסתרים רבים

רבי תיא ורבי יוסי היו הולכים בדרך.
 כשהגיעו לשרה אחד, אמר רבי תיא
 לרבי יוסי, זה שאמרתם ברא שית –
 ודאי זה כך, משום שששה ימים עליונים
 אצל התורה ולא יותר. האחרים הם
 נסתרים.

אבל ראינו בתוך ערדי בראשית שאמר
 כך. חקיקות חקק אותו הנסתר הקדוש

אַרְבַּעִין (ס"י וְתַשַּׁע). חַד תִּרְעָא לִית לִיה סְטָרָא, לָא יָדִיעַ
 אִי הוּא לְעִילָא, אִי הוּא לְתַתָּא (ס"י אִיהוּ לְעִילָא אִיהוּ לְתַתָּא).
 וּבְגִין כַּךְ הָהוּא תִרְעָא סְתִים.

גוֹ אִינוּן תִּרְעִין אִית מְנַעוּלָא חָדָא, וְחַד אַתְר דְּקִיק
 לְאֵעֲלָא הָהוּא מִפְתָּחָא בֵּיה, וְלָא אַתְרִשִׁים אֶלָּא
 בְּרִשִׁימוֹ דְּמִפְתָּחָא, לָא יָדִיעִין בֵּיה אֶלָּא הָהוּא מִפְתָּחָא
 (ס"י דְּפִתְחָא) בְּלַחֲדוּוֹי. וְעַל רָזָא דְנָא בְּרִאשִׁית בְּרָא
 אֱלֹהִים.

בְּרִאשִׁית דָּא מִפְתָּחָא דְכָלָא סְתִים בֵּיה, וְהוּא
 סָגִיר וּפְתָח, וְשִׁית תִּרְעִין כְּלִילָן בֵּיה.
 בְּהָהוּא מִפְתָּחָא דְסָגִיר וּפְתָח. כַּד סָגִיר אִינוּן תִּרְעִין
 וְכְלִיל לֹון בְּגִיּוּתָא (נ"א וְכִלָּה בְּגִיּוּתָא) כְּדִין וְדָאי כְּתִיב בְּרִאשִׁית
 מְלָא גִלְיָא בְּכָלֵל מְלָא סְתִימָאָה. וּבְכָל אַתְר בְּרָא
 מְלָא סְתִימָאָה אִיהוּ, סָגִיר וְלָא פְתָח.

לשון הקודש

הַמִּפְתָּח וּס"י שֶׁל הַפְתָּחוֹ לְבִדּוֹ. וְעַל זֶה הַסּוּד
 בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים.
 בְּרִאשִׁית זֶה הַמִּפְתָּח שֶׁהַכֹּל נִסְתָּר בּוֹ,
 וְהוּא סָגִיר וּפּוֹתֵחַ, וְשִׁשָּׁה שְׁעָרִים כְּלוּלִים
 בּוֹ בְּאוֹתוֹ הַמִּפְתָּח שְׁסוּגֵר וּפּוֹתֵחַ.
 כְּשִׁסּוּגֵר אֶת אוֹתָם הַשְּׁעָרִים וְכֹלֵל אוֹתָם
 בְּתוֹכוֹ (נ"א וְכֹלֵל בְּתוֹכוֹ), אִזּוֹ וְדָאי כְּתוּב
 בְּרִאשִׁית, דְּבַר גִּלְיָו בְּכָלֵל דְּבַר נִסְתָּר.
 וּבְכָל מְקוֹם בְּרָא – זֶה דְּבַר נִסְתָּר. סָגִיר
 וְלָא פּוֹתֵחַ.

אֵלוֹ עַל אֵלוֹ. בְּאוֹתוֹ הַהִיכָל יֵשׁ שְׁעָרִים
 מַעֲשֵׂה סֵתֵר, וְהֵם תְּמִשִּׁים. נְחַקְקוּ
 לְאַרְבַּעַה צְדָדִים וְהִיוּ לְאַרְבַּעִים וּס"א
 וְתַשַּׁעַהוּ. לְשַׁעַר אֶחָד אֵין צַד, לָא יָדוּעַ אִם
 הוּא לְמַעְלָה אִם הוּא לְמַטָּה וּס"י הוּא לְמַעְלָה
 הוּא לְמַטָּה. וּמִשׁוּם כַּךְ אוֹתוֹ הַשְּׁעַר סְתוּם.
 כְּתוּב אוֹתָם הַשְּׁעָרִים יֵשׁ מְנַעוּל אֶחָד,
 וּמְקוֹם אֶחָד קָטָן לְהַכְנִים אוֹתוֹ הַמִּפְתָּח
 בּוֹ, וְאִינוּ נִרְשָׁם אֶלָּא בְּרִשָּׁם שֶׁל
 הַמִּפְתָּח. אֵין יוֹדְעִים בּוֹ אֶלָּא אוֹתוֹ

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי וְדָאֵי זֶה כֶּדָּ, וְשָׁמְעֵנָא לְבוֹעֵינָא
 קַדִּישָׁא דְאָמַר חֲכִי, דְּמַלְתָּ סְתִימָאָה אִיהוּ
 בְּרָא סִגִּיר וְלֹא פִתַּח. וּבְעוּד דְּהוּה סִגִּיר בְּמַלְתָּ דְּבְרָא,
 עֲלֵמָא לָא הוּי וְלֹא אֶתְקַיִים, וְהוּה חֲפִי עַל כֹּלָּא תַּה"ו,
 וְכַד שְׁלֵטָא הֵאֵ תַּה"ו, עֲלֵמָא לָא הוּה, וְלֹא אֶתְקַיִים.

אֵימַתִּי הֵהוּא מִפְּתַחא פִתַּח תְּרַעִין וְאַזְדַּמֵּן
 לְשִׁמוּשָׁא וְלְמַעֲבַד תּוֹלְדוּן כִּד אַתָּא אֲבַרְהָם
 וּבְכַתִּיב אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם וְתַנִּינֵן
 בְּאַבְרָהָם. וּמַה דְּהוּה כֹּלָּא סְתִים בְּמַלְתָּ בְּרָא,
 אֶתְהַדְרוּ אֶתְוּוֹן לְשִׁמוּשָׁא, וְנִפְק עֲמוּדָא דְעַבְד
 תּוֹלְדוּן, אֲבַר יְסוּדָא קַדִּישָׁא דְעֲלֵמָא קִיּוּמָא עֲלִיהָ.

כִּד הֵאֵ אֲבַר אֶתְרִשִׁים בְּמַלְתָּ בְּרָא כִּדִּין רִשִׁים
 סְתִימָאָה עֲלָאָה (נ"א קַדִּישָׁא לְגַלְתָּה) רִשִׁמוּ אֶתְרָא

לשון הקודש

אבְרָהָם, שְׁכַתוּב אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם, וְשַׁנִּינוּ בְּאַבְרָהָם. וּמַה
 שֶׁהַכֹּל הָיָה סְתוּם בְּמַלְתָּ בְּרָא – חֲזָרוּ
 הָאוֹתוּתוֹת לְשִׁמְשׁ, וַיֵּצֵא עֲמוּד שְׁעֵשָׂה
 תּוֹלְדוֹת, אֲבַר הַיְסוּד הַקְּדוּשׁ שֶׁהָעוֹלָם
 עוֹמֵד עָלָיו.

בְּשִׁתְּאֲבַר הָיָה נִרְשָׁם בְּמַלְתָּ בְּרָא, אִזּו
 רִשָּׁם הַנְּסִתָּר הַעֲלִיּוֹן וְנ"א הַקְּדוּשׁ לְגַלְתוֹ
 רִשָּׁם אַחַר לְשִׁמוּ וְלְכַבּוּדוֹ. וְזֶה הוּא מ"י.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי וְדָאֵי זֶה כֶּדָּ, וְשָׁמְעֵתִי אֶת
 הַמְּאֹר הַקְּדוּשׁ (רַשְׁב"י) שְׁאֹמַר כֶּדָּ, שְׁדַכְר
 נְסִתָּר הוּא בְּרָא, סוֹגֵר וְלֹא פוֹתַח. וּבְעוּד
 שֶׁהָיָה סוֹגֵר בְּמַלְתָּ בְּרָא, לֹא הָיָה הָעוֹלָם
 וְלֹא הֶתְקַיִים, וְהָיָה מְכֻסֶּה עַל הַכֹּל תַּה"ו.
 וּכְשֶׁשׁוּלֵט הַתַּה"ו הַזֶּה, אֵינן עוֹלָם וְלֹא
 מֶתְקַיִים.

מִתִּי אוֹתוֹ הַמְּפִתָּח פּוֹתַח שְׁעָרִים
 וּמִזְדַּמֵּן לְשִׁמוּשׁ וְלַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת? כְּשֶׁבָּא

לְשָׁמַיָּה וְלִיקָרְיָה. וְדָא אֵיהוּ מִי בָּרָא אֱלֹהִים. וְגַם כִּן
 שְׁמָא קַדִּישָׁא דְאֵתְבָרְכָא דְאֵיהוּ מִ"ה אֵתְרָשִׁים. וְאַפִּיק
 מִן בָּרָא אֲבָר. וְהוּא רְשִׁים בְּאֵלֵה מְסֻטָּרָא דָא וְאַבְר
 מְסֻטָּרָא דָא. סְתִימָאָה קַדִּישָׁא. אֱלֹהִים קַיִמָּא. אֲבָר
 קַיִמָּא. פִּד אֲשֶׁתְּלִים דָּא אֲשֶׁתְּלִים דָּא. וְגַלְיָף לְהֵאִי
 אֲבָר הֵ. וְגַלְיָף לְהֵאִי אֱלֹהִים י.

אֲתַעְרוּ אֲתוּוֹן לְאֲשֶׁלְמָא לְהֵאִי סְטָרָא וְלְהֵאִי
 סְטָרָא, פִּדִין אֲפִיק מִ"ם. וְנָטִיל חַד לְהֵאִי
 סְטָרָא וְחַד לְהֵאִי סְטָרָא, אֲשֶׁתְּלִים שְׁמָא קַדִּישָׁא
 וְאֲתַעְבִּיד אֱלֹהִים וְגַם כִּן שְׁמָא (דף ד ע"א) דְאֲבָרְהֵם. פִּד
 אֲשֶׁתְּלִים דָּא אֲשֶׁתְּלִים דָּא.

וַיֵּשׁ אֹמְרִים וְנָטִיל קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִי וְשָׂדִי
 בְּאֵלֵה וְאֲתַעְבִּיד אֱלֹהִים. וְנָטִיל קַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא מִה וְשָׂדִי בְּאֲבָר וְאֲתַעְבִּיד אֲבָרְהֵם. (ומלת מ"י רומז

לשון הקודש

הַצַּד הַזֶּה וְאֵת הַצַּד הַזֶּה, וְאֵז מוֹצִיא מִ"ם.
 נֹטֵל אֶחָד לְצַד הַזֶּה וְאֶחָד לְצַד הַזֶּה.
 נִשְׁלַם הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ וְנַעֲשֶׂה אֱלֹהִים גַּם כִּן
 הַשֵּׁם שֶׁל אֲבָרְהָם. כְּשֶׁנִּשְׁלַם זֶה – נִשְׁלַם
 זֶה.

וַיֵּשׁ אֹמְרִים שְׁנִטֵּל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מִי וְזָרַק בְּאֵלֵה וְנַעֲשֶׂה אֱלֹהִים. וְנָטֵל
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִ"ה וְזָרַק בְּאֲבָר

בָּרָא אֱלֹהִים, וְגַם כִּן הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ
 שְׁמֵת בְּרִיךְ שֶׁהוּא מִ"ה שְׁנִינְשֵׁם. וְהוֹצִיא מִן
 בָּרָא אֲבָר, וְהוּא רְשׁוּם בְּאֵלֵה מְצַד זֶה
 וְאַבְר מְצַד זֶה. הַנְּסַתֵּר הַקְּדוּשׁ. אֱלֹהִים
 עוֹמֵד. אֲבָר עוֹמֵד. כְּשֶׁנִּשְׁלַם זֶה – נִשְׁלַם
 זֶה. חוֹקֵק לְאֲבָר הַזֶּה הִי, וְחוֹקֵק לְ"אֱלֹהִים"
 הַזֶּה י.

מִתְעוֹרְרוֹת הָאוֹתִיּוֹת לְהַשְׁלִים אֵת

לחמשים שערי בינה ואית בה יו"ד אות קדמא דשמא קדישא. ומלת מ"ה רמז למנינא דשמא קדישא, ואית ביה אות תניינא דשמא קדישא יהוה. כמח דאת אמר, (תהלים קמד) אשרי העם שכבה לו וגו' (איוב כו) תולה ארץ על בלי מ"ה. וכדין אתקנימו תרין עלמין. ביו"ד עלמא דאתי, ובה"א עלמא דא. כלומר כמ"י כרא עולם הפא ובמ"ה כרא עולם הזה. ודין הוא רמז עילא ותתא).

וּבְדִין עֲבִיד תּוֹלְדוֹת וְנִפְק שְׁמָא שְׁלִים מִה דְלֵא
 הָהּ קָדָם דְנָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב אֵלֶּה
 תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם, כְּלֵהוּ הוּוּ תְלִיין
 עַד דְאִתְבְּרִי שְׁמִיה דְאֲבֵרָהֶם. כִּיּוֹן דְאִשְׁתַּלִּים שְׁמָא
 דָּא דְאֲבֵרָהֶם, שְׁמָא קַדִּישָׁא אִשְׁתַּלִּים. הָדָא הוּא
 דְכְתִיב כִּיּוֹם עֲשׂוֹת יְיָ אֱלֹהִים אָרֶץ וְשָׁמַיִם.

אִשְׁתַּטַּח רַבִּי חֵיָא בְּאַרְעָא וְנִשְׁק לְעַפְרָא, וּבְכַה
 וְאָמַר עַפְרָא עַפְרָא כְּמַה אֵת קִשִּׁי קְדָל,
 כְּמַה אֵת בְּחִצִּיפוֹ. דְכָל מַחְמֵדֵי עֵינָא יִתְבַּלּוֹן בְּךָ, כָּל

לשון הקודש

שְׁלֵא הִיָּה מְקַדָּם לְכֹן. זְהוּ שְׁכַתוּב (בראשית
 א) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 בְּהִבְרָאָם. כָּלָם הִיוּ תְלוּיִם עַד שְׁנִבְרָא
 שְׁמוֹ שֶׁל אֲבֵרָהֶם. כִּיּוֹן שְׁנִשְׁלַם הַשֵּׁם הַזֶּה
 שֶׁל אֲבֵרָהֶם, נִשְׁלַם הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. זְהוּ
 שְׁכַתוּב כִּיּוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אָרֶץ
 וְשָׁמַיִם.

הַשְׁתַּטַּח רַבִּי חֵיָא בְּאַרְעָא וְנִשְׁק אֵת
 הָעֶפְרָא, וּבְכַה וְאָמַר: עַפְרָא, עַפְרָא, כְּמַה

וְנַעֲשֶׂה אֲבֵרָהֶם. (ומלת מ"י רומזת לחמשים שערי בינה,
 ויש בה יו"ד, האות הראשונה של השם הקדוש. ומלת מ"ה רומזת
 למנין השם הקדוש, ויש בה האות השנייה של השם הקדוש
 יהו"ה, כמו שנאמר (תהלים קמד) אשרי העם שכבה לו וגו', (איוב
 כו) תולה ארץ על בלי מ"ה. ואז התקנימו שני עולמות. ביו"ד
 העולם הפא, ובה"א העולם הזה. כלומר כמ"י כרא את העולם
 הפא, וכמ"ה כרא את העולם הזה. וזהו רמז מעלה ומטה).
 ואז עשה תולדות ויצא שם שלם מה

עמודי נהורין דעלמא תיכול ותידוק. כמה את
 חציפא, בוצינא קדישא דהוה נהיר עלמא, שליטא
 רברבא ממנא דזכותיה מקיים עלמא אתבלי בד.
 רבי שמעון נהירו דבוצינא נהירו דעלמין אנת בלי
 בעפרא ואנת קנים ונהג עלמא. אשתומם רגעא
 חדא, ואמר עפרא עפרא לא תתנאי דלא יתמסרון
 בד עמודין דעלמא דהא רבי שמעון לא אתבלי בד.

קם רבי חייא וְהוה בְּבִי. אֶזְל וְרַבִּי יוֹסִי עִמִּיהּ.
 מַהְהוּא יוֹמָא אֲתַעֵי אַרְבְּעִין יוֹמִין לְמַחְמֵי לְרַבִּי
 שְׁמַעוֹן. אָמְרוּ לֵיהּ לִית אַנְתָּ רִשְׁאֵי לְמַחְמֵי לִיהּ. בְּכַה
 וְאֲתַעֵי אַרְבְּעִין יוֹמִין אַחֲרֵינִין. אַחֲזִיאֵוּ לִיהּ בְּחֻזּוֹא
 לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ, דְּהוּוּ לְעָאן בְּמַלְא

לשון הקודש

עמודי העולם, שהרי רבי שמעון לא
 ירקב בד.

קם רבי חייא והיה בוכה. הלך ורבי יוסי
 עמו. מאותו היום התענה ארבעים ימים
 לראות את רבי שמעון. אמרו לו, אינך
 רשאי לראות אותו. בכה והתענה
 ארבעים ימים אחרים, הראו לו במחנה
 את רבי שמעון ורבי אלעזר בנו שהיו
 עוסקים בדבר הזה שאמר רבי יוסי, והיו
 כמה אלפים שומעים לדבורו. בינתים

אתה קשה ערף, כמה אתה בהצפה,
 שכל מחמדי העין ירקבו בד, כל עמודי
 אורות העולם תאכל ותשחק. כמה אתה
 הצוף, המאור הקדוש (רשב"י) שהיה מאיר
 את העולם, השליט הגדול שממנה,
 שזכותו מעמידה את העולם, ירקב בד.
 רבי שמעון, אור המאור, אור העולמות,
 אתה נרקב בעפר ואתה מקיים ומנהיג
 את העולם. השתומם רגע אחד, ואמר:
 עפר, עפר, אל תתנאה, שלא ימסרו בד

דא דאמר רבי יוסי, והווי כמה אלפין צייתין
למולו ליה. אדהכי תמא כמה גדפין רברבין עלאין
וסליקו עלייהו רבי שמעון ורבי אלעזר פריה וסליקו
למתיבתא דרקיעא, וכל אלין גדפין הוו מחפאן להו.
תמא דמתהדרן ומתחדשן בזיוון ונהירו ויתיר מנהורא
דזיוא דשמשא.

פתח רבי שמעון ואמר ייעול רבי תניא וליחמי
בבמה דזמין קדשא בריך הוא לחדתא
אנפי צדיקיא לזמנא דאתי. ופאה איהו מאן דעאל
הכא בלא כסופא, וזכאה מאן דקאים בהתוא
עלמא בעמודא תקיף בכלא. וחמא דהוה עאל,
והוה קם רבי אלעזר ושאר עמודין דיתבין תמן.
והוא הוה כסיף ואשמיט גרמיה ועאל ויתיב לרגלוי
דרבי שמעון.

קלא נפק ואמר מאיך עינד. לא תזקוף רישך, ולא

לשון הקודש

לחדש את פני הצדיקים לעתיד לבא.
אשרי הוא מי שנכנס לכאן בלי בושה,
ואשרי מי שעומד באותו העולם בעמוד
חזק ככל. וראה שהיה נכנס ועומד רבי
אלעזר, ושאר העמודים שיושבים שם.
והוא היה מתבייש, והשמיט את עצמו,
ונכנס וישב לרגלי רבי שמעון.
יצא קול ואמר: הנמדד עינדך ואל תרים

ראה כמה כנפים גדולות עליונות,
ומעלים עליהם את רבי שמעון ואת רבי
אלעזר בנו, ועולים לשיבת הרקיע, וכל
אלו הכנפים היו מחכות להם. ראה
שחוזרים ומתחדשים ומאירים יותר
מהאור של זיו השמש.

פתח רבי שמעון ואמר, יכנס רבי תניא
ויראה כמה שעתיד הקדוש-ברוך-הוא

תִּסְתַּבֵּל. מֵאִיךְ עֵינָיו וְחָמָא נְהוּרָא דְהוּה נְהִיר
 לְמַרְחֹק. קָלָא אַחֲרָר בְּמַלְקֵדְמִין וְאָמַר עֲלָאִין טְמִירִין
 סְתִימִין פְּקִיחֵי עֵינָא אֲנֹן דְּמִשְׁטֵטִין בְּכָל עֲלָמָא
 אֶסְתַּבְּלוּ וְחָמוּ. תַּתְּאִין (נ"א תְּנַאִין) דְּמִיכִין סְתִימִין
 בְּחֹרִיכֹן אַתְּעֵרוּ.

מָאן מְנִכֹן דִּי חֲשׂוּכָא מְהַפְּכֹן לְנְהוּרָא וְטַעְמִין
 מְרִירָא לְמַתְקָא עַד לָא יִיתֹן חָבָא. מָאן מְנִכֹן
 דְּמַחְפָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנְהוּרָא דְנְהִיר בְּשַׁעְתָּא דְּמַלְפָּא
 פְּקִיד לְאֵילְתָּא וְאֵתִיקָר וְאֵתְקָרִי מַלְפָּא מִכָּל מַלְכִין
 דְּעֲלָמָא. מָאן דְּלֹא מְצַפֵּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהַחֲוָא
 עֲלָמָא, לִית לִיה חוּלְקָא חָבָא.

אַדְהֵכִי חָמָא בְּמָה מִן חֲבֵרִיָּא סְחַרְגִּיָּה פֶּל אֲנֹן
 עֲמוּדִין דְּקִימִין. וְחָמָא דְּסְלִיקוּ לֹון
 לְמַתִּיבְתָּא דְּרִקִיעָא. אֵלִין סְלִקִין וְאֵלִין נְחַתִין, וְעִילָא

לשון הקודש

שְׂמַחְכִּים בְּכָל יוֹם לְאוּר שְׂמַאִיר בְּשַׁעְתָּא
 שְׂהַמְלִיךְ פּוֹקֵד אֶת הָאֵילָה, וּמַתְכַּפֵּד
 וְנִקְרָא מְלִיךְ מִכָּל מַלְכֵי הָעוֹלָם? מִי שְׂלֵא
 מְצַפֵּה לָזֶה בְּכָל יוֹם בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם – אֵין
 לוֹ בְּאֵן חֲלָק!

בֵּינְתִים רְאָה בְּמָה מִן הַחֲבֵרִים סְבִיבוּ,
 כָּל אוֹתָם הַעֲמוּדִים שְׂקִימִים, וְרְאָה
 שְׂמַעֲלִים אוֹתָם לִישִׁבַת הַרְקִיעַ. אֵלוּ

רְאֵשֶׁךְ וְאֵל תִּסְתַּבֵּל. הַנְּמִיךְ עֵינָיו וְרְאָה
 אוּר שְׂמַאִיר לְמַרְחֹק. חֹר הַקּוֹל בְּמַקְרָם
 וְאָמַר: עֲלִיוֹנִים טְמוּנִים נְסַתְרִים, פְּקוּחֵי
 הָעֵין, אוֹתָם שְׂמִשׁוּטְטִים בְּכָל הָעוֹלָם,
 הַסְתַּבְּלוּ וְרֵאוּ! תַּחְתּוֹנִים (נ"א תְּנַאִים)
 יִשְׁנִים נְסַתְרִים בְּחֹרִיכֵם הַתְּעוֹרְרוּ!

מִי מִכֶּם שְׂהוֹפְכִים הַשֶּׁךְ לְאוּר וְטוּעֵמִים
 מֵר לְמַתּוֹק טָרֵם בּוֹאֵם לְכָאן? מִי מִכֶּם